தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
https://tamilmanam.in/
Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm09012026

Article Type: Research Article

Poetic Rain by Kalaignar M. Karunanidhi: A Study on Binary Oppositions and Dravidian Ideological Structures

S. Ezhilvalavan[1*], Dr. S. Kannadhasan[2],

[1]PhD Research Scholar, Reg. No: BDU2320632780286,
Rajah Serfoji Government College (Autonomous), Thanjavur – 613 005.
[2]Associate Professor, Department of Tamil,
Rajah Serfoji Government College (Autonomous), Thanjavur – 613 005

[*]Correspondence: esivaguhan@gmail.com,

Received: 30-01-2026; **Revised**: 10-01-2026; **Accepted**: 15-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: In the history of modern Tamil literature, Kalaignar M. Karunanidhi (1924–2018) stands as a multifaceted personality. His writing career spans all domains of Tamil literature, including poetry, essays, novels, plays, and screenplays. Specifically, his collection titled 'Kavithai Mazhai' (Poetic Rain) serves as a poetic record of social and political changes spanning 68 years, from 1936 to 2004. This article analyzes the concept of 'Binary Opposition' embedded within Kalaignar's poems from a Structuralist perspective. It explains how themes such as the conflict between monarchy and democracy, new definitions of theism and atheism, the class struggle between wealth and poverty, and gender equality are structured as opposing positions. Furthermore, this article examines, with detailed data, how he transformed elements of nature (moon, wind, sea) into symbols of liberation during his time in prison, and how Dravidian ideology is deeply embedded in his poetic language.

Keywords: Soul of Poetry, Cultural Symbol, Gender Equality, Self-Respect Movement, Binary Opposition, Structuralism, Dravidian Ideology, Rationalism, Symbol of Liberation, Kavithai Mazhai (Poetic Rain).

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் 'கவிதை மழை': இருமை எதிர்வு மற்றும் திராவிடக் கருத்தியல் கட்டமைப்புகள் குறித்த ஓர் ஆய்வு

[1]**செ.எழில்வளவன்**, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: **BDU**2320632780286,
மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), தஞ்சாவூர் - 613 005.
[2]**முனைவர் சோ.கண்ணதாசன்**, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), தஞ்சாவூர் - 613 005.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நவீனத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி (1924–2018) ஒரு பன்முக ஆளுமையாகத் திகழ்கிறார். அவரது எழுத்துப்பணி கவிதை, கட்டுரை, நாவல், நாடகம், திரைக்கதை எனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் அனைத்துத் தளங்களிலும் விரிந்து பரந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, அவரது 'கவிதை மழை' என்னும் தொகுப்பு, 1936 முதல் 2004 வரையிலான 68 ஆண்டுகால சமூக-அரசியல் மாற்றங்களின் கவித்துவப் பதிவாக அமைகிறது. இக்கட்டுரை, கலைஞரின் கவிதைகளில் பொதிந்துள்ள 'இருமை எதிர்வு' (Binary Opposition) என்னும் கருத்தாக்கத்தைக் கட்டமைப்புவாத (Structuralism) நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. முடியாட்சிக்கும் குடியாட்சிக்கும் இடையிலான முரண், ஆத்திகம் மற்றும் நாத்திகம் குறித்த புதிய வரையறைகள், வளம் மற்றும் வறுமைக்கு இடையிலான வர்க்கப் போராட்டம், மற்றும் பாலினச் சமத்துவம் போன்ற கருப்பொருள்கள் எவ்வாறு எதிர்நிலைகளாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. மேலும், சிறைவாழ்வின் போது இயற்கையின் கூறுகளை (நிலவு, காற்று, கடல்) விடுதலையின் குறியீடுகளாக அவர் மாற்றிய விதத்தையும், திராவிடக் கருத்தியல் எவ்வாறு அவரது கவிதை மொழியில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது என்பதையும் விரிவான தரவுகளுடன் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

கலைச்சொற்கள்

கவிதையின் ஆன்மா, பண்பாட்டு இலச்சினை, பாலினச் சமத்துவம், சுயமரியாதை இயக்கம், இருமை எதிர்வு, கட்டமைப்புவாதம், திராவிடக் கருத்தியல், பகுத்தறிவு, விடுதலையின் குறியீடு, கவிதை மழை.

1. முன்னுரை

தமிழின் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியப் படைப்பாளர்களுள் ஒருவரான கலைஞர் மு.கருணாநிதி படைத்தளித்த இலக்கியங்களுள் எண்ணிக்கையில் மிகுதியானவை கவிதைகளே ஆகும். அவரது கவிதைப் பயணம் என்பது வெறும் சொற்களின் கோர்வையல்ல; அது ஒரு இனத்தின் எழுச்சி, ஒரு மொழியின் உரிமை மற்றும் ஒரு சமூகத்தின் மாற்றத்திற்கான குரலாகும். கலைஞரின் கவிதைகள் அனைத்தும் எழுதப்பட்ட கால வரிசை அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்டு 'கவிதை மழை' என்ற

பெயரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பு 1707 பக்கங்களைக் கொண்டு, 210-க்கும் மேற்பட்ட நீண்ட கவிதைகளைத் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.

1945-ஆம் ஆண்டு முதல் அவர் எழுதிய கவிதைகளும் கவியரங்குகளுக்குத் தலைமையேற்றுப் பாடிய கவிதைகளும் "கலைஞரின் கவிதைகள்" என்ற தலைப்பில் பாரதி பதிப்பகம் மூலம் ஐந்து பகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இக்கவிதைகளில் திராவிட இயக்கத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளான பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை மற்றும் சமூக நீதி ஆகியவை இழையோடுகின்றன. குறிப்பாக, இருவகை நிலைகளை (Binary States) முன்வைத்து, அவற்றின் ஊடாகத் தனது கருத்தியலை நிலைநிறுத்தும் பாணி கலைஞருக்கே உரித்தான ஒன்றாகும்.

கலைஞரின் இலக்கிய ஆளுமை அவரது 14-வது வயதிலேயே அரும்பத் தொடங்கியது. 1937-40 காலகட்டத்தில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர், 'மாணவ நேசன்' என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகையைத் தொடங்கித் தனது எழுத்துப் பணியை ஆரம்பித்தார். அவரது கவிதைகள் வெறும் கற்பனை உலகுடன் நில்லாமல், சமகால வாழ்வியல் சிக்கல்களைத் தீர்க்கும் வலிமையான ஆயுதமாகச் செயல்படுகின்றன.

2. கவிதையில் உள்ளடக்கத்தின் முக்கியத்துவம் மற்றும் திராவிட அழகியல்

கவிதையின் ஆன்மாவாக அக்கவிதையில் இடம்பெறும் உள்ளடக்கம் அமைகிறது. கவிதையில் எந்தச் செய்தியும் இல்லையாயின் அக்கவிதையால் எந்தப் பயனும் இல்லை. வெறும் உணர்ச்சியை மட்டும் வெளிப்படுத்தும் கவிதைகள், வடிவத்தாலும் உணர்த்தப்படும் முறையாலும் சிறப்புற்றிருந்தாலும், அவை சிறப்புற்று வாழ்வதில்லை.

கவிதை என்பது "சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு இலச்சினையாக" எப்போதும் வாழ வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டைக் கலைஞர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் கடைப்பிடித்தார். திராவிட அழகியல் (Dravidian Aesthetic) என்பது பழங்காலத் தமிழ் மரபுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதும், அதே வேளையில் நவீனப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை அதில் புகுத்துவதும் ஆகும். கலைஞரின் கவிதைகளில் இந்த இணைப்பு மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் சங்க இலக்கியத்தின் காதலையும் வீரத்தையும் போற்றும் அதே வேளையில், புராணக் கதைகளில் உள்ள பகுத்தறிவற்ற கூறுகளைக் கடுமையாக விமர்சிக்கிறார்.

கலைஞரின் கவிதைப் படைப்புகள்: ஒரு புள்ளிவிவரப் பார்வை	**விவரம்**
கால வரம்பு	1936 - 2004 (68 ஆண்டுகள்)
மொத்தப் பக்கங்கள் (கவிதை மழை)	1707 பக்கங்கள்

கலைஞரின் கவிதைப் படைப்புகள்: ஒரு புள்ளிவிவரப் பார்வை	**விவரம்**
கவிதைகளின் எண்ணிக்கை	210 கவிதைகள் (முக்கியத் தொகுப்பு)
கவிதை தொகுப்பின் பகுதிகள்	5 பகுதிகள் (இதயத்தைத் தந்திடு அண்ணா!, இனமான ஏந்தல்கள், கவியரங்கக் கவிதைகள், கண்ணீர்த் துளிகள், மலர் தோட்டம்)

3. கட்டமைப்புவாதமும் இருமை எதிர்வும்: தத்துவார்த்தப் பகுப்பாய்வு

கலைஞரின் கவிதைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ‘இருமை எதிர்வு’ (Binary Opposition) என்னும் கட்டமைப்புவாதக் கருத்தாக்கம் மிகவும் அவசியமானது. பெர்டினண்ட் டி சாசர், லெவி-ஸ்ட்ராஸ் போன்ற அறிஞர்கள் முன்வைத்த இந்தக் கோட்பாட்டின்படி, ஒரு சொல்லின் அல்லது பொருளின் மதிப்பானது அதற்கு எதிரான மற்றொன்றைக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

இருமை எதிர்வுகள் என்பவை இயற்கையின் அடிப்படையான முரண்பாடுகள். இரவு-பகல், பிறப்பு-இறப்பு, இன்பம்-துன்பம் போன்றவை வாழ்வின் இன்றியமையாத இரு நிலைகளாகும். கலைஞரின் கவிதைகளில் இத்தகைய இரு நிலைகள் ஒப்பிடப்பட்டும் வேறுபடுத்தப்பட்டும் விளக்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் அவர் வாசகர்களுக்கு ஒரு ஆழமான பார்வையை வழங்குகிறார்.

இந்த இருமை நிலைகள் சமூக படிநிலைகளைக் கட்டமைப்பதிலும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. உதாரணமாக, உயர்ந்த சாதி - தாழ்ந்த சாதி, ஆரியர் - திராவிடர், சுரண்டுபவர் - சுரண்டப்படுபவர் போன்ற எதிர்நிலைகளை கலைஞர் தனது கவிதைகளில் உருவாக்கி, அதில் ஒடுக்கப்பட்ட தரப்பின் நியாயங்களை வலுப்படுத்துகிறார்.

4. அரசியல் இருமை நிலைகள்: முடியாட்சியும் குடியாட்சியும்

அரசன் மக்களை ஆள்வது முடியாட்சியென்றும்; மக்களை மக்களே ஆள்வது குடியாட்சியென்றும் குறிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரு சொற்களையும் கலைஞர் மிக நுட்பமாகப் பின்வருமாறு வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்:

“முடியாட்சியை நிருணயிப்பது வலுத்தவன் கை வாள்! குடியாட்சியை நிருணயிப்பது வாக்களிக்கும் தாள்!”

இங்கே ‘வாள்’ மற்றும் ‘தாள்’ (வாக்குச்சீட்டு) ஆகிய இரு குறியீடுகள் வன்முறைக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் இடையிலான மாற்றத்தைக் காட்டுகின்றன. முடியாட்சி என்பது இரத்தத்தாலும் அதிகாரத்தாலும் நிலைநிறுத்தப்படுவது என்பதை அவர் சாடுகிறார்:

“மகுடாபிஷேக வைபவம் என்பது குருதிக் குடங்களில் கொண்டு வந்த செந்நீரால் கொலு மண்டபங்களை குளிப்பாட்டுவதே ஆகும்!”

அதிகார வர்க்கத்தின் வீழ்ச்சியை விளக்கும்போது, "சர்வதிகாரம்; அஃதோர் வாழைமரம் - அதன் கன்றே அதனைச் சாய்க்கும்!" என்னும் உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார். ஜனநாயகத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் அவர், "ஜனநாயகத்தின் அடிவேரில் கொதி நீர் ஊற்றுவோரின் சர்வதிகார முடிநொறுங்கப் புறப்படுக!" என்று அறைகூவல் விடுக்கிறார். இது ஒரு அரசியல் தலைவராக அவர் கொண்டிருந்த குடியாட்சித் தத்துவத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

5. அறவியல் முரண்பாடுகள்: கொடுஞ்செயல் வாதமும் அகிம்சையும்

வன்முறைக்கும் அமைதிக்கும் இடையிலான போராட்டத்தைக் கலைஞர் தனது கவிதைகளில் உலகளாவிய பார்வையில் அணுகுகிறார். தீவிரவாதச் செயல்கள் ஒருபோதும் ஒரு சிறந்த உலகை உருவாக்க முடியாது என்பதை அவர் தர்க்கரீதியாக விளக்குகிறார்.

“தீவிர வாதச் செயல்களாலே தித்திக்கும் ஒரு புத்துலகைக் காண்போமென்று கனவு கண்டு களம் அமைப்போர்க் கெல்லாம் கனிவுடனே சொல்லிக் கொள்வேன் உங்கள் புத்துலகில்; தித்திப்பு இருக்கும் எத்திக்கும் மனிதன் இருக்கமாட்டான்!”

இந்தக் கவிதை வரிகள், லட்சியத்திற்காக மனித உயிர்களைப் பலி கொடுக்கும் கொடுஞ்செயல் வாதத்தின் போலித்தன்மையை அம்பலப்படுத்துகின்றன. ஒரு இலக்கு எவ்வளவுதான் தித்திப்பாக இருந்தாலும், அதை அனுபவிக்க மனிதர்கள் இல்லையென்றால் அந்தப் போராட்டத்தால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்ற மூன்றாவது நிலை உண்மையை (Trinary Truth) இங்கே கலைஞர் சுட்டுகிறார்.

6. பாலினச் சமத்துவம்: உடல் மற்றும் உள்ளத்தின் முரண்

கலைஞர் பாலினச் சமத்துவத்தை எப்போதும் ஆதரித்து வந்தவர் என்பதால், தம் கவிதைகளில் பாலின வேறுபாட்டை எதிர்த்தும் பாலினச் சமத்துவத்தை ஆதரித்தும் பாடியுள்ளார். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்பது இயற்கையானது (உடல் சார்ந்தது), ஆனால் பண்பாட்டு ரீதியாக இருவரும் சமமானவர்கள் என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார்:

“ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பண்பாடு பொதுவானது - பெண் உயர்வென்றும் ஆண் உயர்வென்றும் பேசுதல் தேவையில்லாதது! உடலில்தான் வேறுபாடு, உளத்தில் இல்லை ஒழுக்கத்தில் நிறையும் குறையும் அவரவர் பண்பாடு! இதில் ஆண் பெண் என்றில்லை இருவரும் ஓரினம் மனித இனம்”

இவ்வரிகள் பாலினப் பாகுபாட்டை (Gender Discrimination) ஒரு சமூகக் கட்டுமானமாகப் பார்த்து அதைத் தகர்க்க முயல்கின்றன. ‘உடல்’ மற்றும் ‘உள்ளம்’ என்ற இருமை நிலைகளை வைத்து, உள்ளத்தின் அடிப்படையில் மனித இனம் ஒன்றுதான் என்பதை நிறுவுகிறார். 1989-ல்

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கிய கலைஞரின் அரசியல் செயல்பாடு, அவரது கவிதைகளில் உள்ள இந்தக் கருத்தியலின் நேரடி வெளிப்பாடாகும்.

7. தேசிய உணர்வும் மாநில உரிமை உணர்வும்

இந்தியா என்ற ஒற்றை தேசிய அடையாளத்திற்கும், தமிழகம் என்ற மாநிலத் தன்னாட்சி அடையாளத்திற்கும் இடையிலான உறவைக் கலைஞர் 'உயர்தனிக் கொள்கை' என்று அழைக்கிறார். இவ்விரு நிலைகளையும் அவர் முரண்பாடாகப் பார்க்காமல், ஒன்றையொன்று சார்ந்து இருக்கும் நிலைகளாகச் சித்தரிக்கிறார்.

"ஒருமைப்பாடு காண இந்தியாவும் நம் உரிமைப்பாடு காணத் தமிழகமும் உயர்தனிக் கொள்கையெனக் கொண்டுவிட்டோம் பயன்பல பெருக்குதற்குத் தொண்டு செய்வோம்"

இந்தியாவின் 'ஒருமைப்பாடு' மற்றும் தமிழகத்தின் 'உரிமைப்பாடு' ஆகியவற்றை இரு கண்களாக அவர் கருதுகிறார். இது திராவிட இயக்கத்தின் 'மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி' என்னும் அரசியல் கோட்பாட்டின் கவித்துவ வடிவமாகும்.

8. மதமும் பகுத்தறிவும்: ஆத்திகம் மற்றும் நாத்திகத்தின் புதிய பொருள்

ஆத்திகம் மற்றும் நாத்திகம் குறித்த கலைஞரின் வரையறைகள் சமூக நீதி சார்ந்தவை. கடவுள் மறுப்பு என்பது அவருக்கு வெறும் தத்துவமல்ல, அது மனிதநேயத்தின் ஒரு வடிவம். ஆத்திகத்தின் பெயரால் நடக்கும் ஏமாற்று வேலைகளை அவர் கடுமையாகச் சாடுகிறார்:

"எங்கே கடவுள் எனக் கேட்பது நாத்திகமா? இங்கே இருக்கிறார் என ஏமாற்றுவது ஆத்திகமா?"

கடவுள் மறுப்பை விட, மனிதத் துயரங்களைக் கடவுளின் கட்டளை என்று சொல்வதே பெரிய பாவம் என்று அவர் கருதுகிறார். அவரது பார்வையில் உண்மையான ஆத்திகம் அல்லது நாத்திகம் என்பது ஏழைகளின் நல்வாழ்வில் அடங்கியுள்ளது:

"ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்பது நாத்திகமா? எளியோர் துயரம் இறைவன் கட்டளை என்பது ஆத்திகமா?"

இங்கே அவர் 'ஏழையின் சிரிப்பு' என்பதை ஒரு புனிதமான இலக்காக முன்வைக்கிறார். "மதங்கள் மனிதனைப் பிரிக்கின்றன; பகுத்தறிவே மனிதனை இணைக்கிறது" என்ற தந்தை பெரியாரின் கருத்தை அவர் தனது கவிதைகளில் வழிமொழிகிறார்.

9. வாழ்வியல் இருமைகள்: ஏர்த்தொழிலும் போர்த்தொழிலும்

உழவனையும் போர்வீரனையும் ஒப்பிடும் கலைஞர், நாட்டின் பாதுகாப்பு மற்றும் பசிப்பிணி ஒழிப்பு ஆகிய இரு பணிகளையும் சமமாகப் பார்க்கிறார். இருப்பினும், அறவியல் ரீதியாக உழவன் மேன்மையானவன் என்பதை அவர் நிறுவுகிறார்.

பண்பு	**வீரன் (போர்வீரன்)**	**உழவன் (உழவன் மகன்)**
களம்	போர்க்களம்	நெற்களம்

பண்பு	**வீரன் (போர்வீரன்)**	**உழவன் (உழவன் மகன்)**
நோக்கம்	பகைவர் முடி பறித்தல்	நாற்று முடி பறித்தல்
உறக்கம்	போர் முனை	வைக்கோற்போர்
இறுதி விளைவு	**சாக வைப்பான்**	**வாழ வைப்பான்**

இந்த ஒப்பீட்டின் இறுதியில் அவர் சொல்லும் "உழவன் வாழ வைப்பான், வீரன் சாக வைப்பான்" என்னும் வரி, உற்பத்திக்கும் அழிவிற்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாட்டைத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

10. இயற்கையின் மீதான விடுதலையின் உருவகம்

கலைஞர் சிறைவாசத்தின் போது இயற்கையை ஒரு நண்பனாக மட்டுமல்லாமல், விடுதலையைப் பேசும் ஒரு அரசியல் குறியீடாகவும் பயன்படுத்தினார். நிலவு, காற்று, கடல், மலை ஆகிய இயற்கையின் கூறுகள் அவருடன் உரையாடுவதாக அவர் கவிதை புனைந்துள்ளார்.

10.1. நிலவுடன் உரையாடல்

சிறை ஜன்னல் வழியாகப் பார்க்கும் நிலவிடம் அவர் பேசும் கவிதை, விடுதலையின் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. நிலவு அவரை ஒரு கைதி என்று அழைக்கும்போது, அவர் நிலவையும் ஒரு கைதியாகவே பார்க்கிறார். மேகக் கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட நிலவு எவ்வாறு வானில் சுதந்திரமாக இயங்க முடியவில்லையோ, அதேபோல் தான் நான்கு சுவர்களுக்குள் அடைபட்டிருப்பதாக அவர் கூறுகிறார்:

“நானும் ஒரு கைதி! நீயும் ஒரு கைதி!”

10.2. கடலும் தணியாத தாகமும்

கடலை ஒரு உழைப்பாளியாகச் சித்தரிக்கும் கலைஞர், "அனைவருக்கும் ஓய்வு உண்டு, உனக்கு ஏன் ஓய்வு இல்லை?" என்று வினவுகிறார். கடலின் ஓயாத அலைகளை ஒரு கவிஞனின் சிந்தனை ஓட்டத்திற்கும், ஒரு போராளியின் போராட்டத்திற்கும் இணையாக அவர் காண்கிறார்.

10.3. விடுதலையின் குறியீடாக கிளி

கூண்டுக்குள் அடைக்கப்பட்ட கிளியைப் பார்த்து அவர் இரக்கம் கொள்கிறார். கிளியின் சிறைவாழ்வு என்பது மனிதர்களின் அதிகாரப் போக்கின் அடையாளம் என்பதை உணர்ந்து, அதை விடுவிக்கிறார்:

“ஓ கிளியே! உன்னை நான் கொடுமையாகக் கூட்டில் அடைத்துவிட்டேன். என்னை மன்னித்துவிடு. சிறைவாசத்தின் வலியை இப்போது நான் உணர்கிறேன். உன்னை சுதந்திரமாகப் பறக்க விடுவதற்கு என்னால் காத்திருக்க முடியாது”.

https://doi.org/10.63300/tm08sp022026

இந்தக் கவிதை வரிகள், அதிகாரம் என்பது பிறரின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பது அல்ல, மாறாகப் பிறரின் வலியை உணர்ந்து அவர்களுக்கு விடுதலை அளிப்பதே என்பதை உணர்த்துகின்றன.

11. சமூக நீதி மற்றும் வர்க்கப் போராட்டம்: வளம் x வறுமை

சமநிலைச் சமுதாயம் என்பது திராவிட இயக்கத்தின் இலட்சியம். கலைஞரின் கவிதைகளில் நிலவும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறித்த கேள்விகள் மிகக் கூர்மையானவை. வறுமையும் வளமையும் நாணயத்தின் இரு பக்கங்களைப் போலத் தொடர்வதை அவர் நீதியற்றதாகக் கருதுகிறார்.

"உண்பது நாழி, உடுப்பவை இரண்டேயெனும் உண்மைதனை உணர்ந்த பின்னும். வறுமையில் பலர் வாட; வளமிகு செல்வப் பெருமையில் சிலர் ஆடல் நீதிதானோ?"

இந்தக் கவிதை வரிகள், வர்க்கப் போராட்டத்தின் (Class Struggle) சாரத்தைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளன. மிகக் குறைந்த அளவு தேவைகளே மனிதனுக்குப் போதும் என்கிற போது, ஒரு சாரார் மட்டும் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைப்பதும், மறுபுறம் மக்கள் வறுமையில் வாடுவதும் சமூக அநீதி என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இதற்கான தீர்வாக 'வளத்தைப் பங்கிட்டு வழங்குதல்' என்பதை அவர் முன்மொழிகிறார்.

12. புராண மறுவாசிப்பும் திராவிட அடையாளமும்

கலைஞர் தனது கவிதைகளில் புராணக் கதாபாத்திரங்களைச் சீராய்வு செய்கிறார். 'இனமான ஏந்தல்கள்' என்னும் பகுதியில் இராவணன், இரணியன் போன்றவர்களைத் திராவிட வீரர்களாக அவர் முன்னிறுத்துகிறார். ஆரியக் கருத்தியல் இவர்களை எவ்வாறு அரக்கர்களாகச் சித்தரித்தது என்பதை அவர் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார்.

இரணியனைப் பற்றிப் பாடும்போது, அவனது உண்மையான பெயர் "பெருந்தகை வேந்து" என்றும், ஆரியர்களே அவனுக்கு "இரணியன்" என்று பெயர் சூட்டி இழிவுபடுத்தினர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். அதேபோல், இராவணன் இராமனின் கூட்டத்தாரை விமர்சிப்பதாகப் பின்வரும் கவிதையை அமைக்கிறார்:

"எருமைக்குமில்லாத தடித்த தோலன், இழி சுக்ரீவன் இவனுக்குத் தோழன், அண்ணனுக்கு மரணம் தந்தோன்! இன்னொருவன், அனுமன் எனும் துரோகியுடன் இலங்கைக்குத் தீ வைத்த என்றன் தம்பி!"

இங்கே புராணங்கள் முன்வைத்த 'நல்லது x கெட்டது' என்னும் பிம்பத்தை கலைஞர் உடைக்கிறார். இதன் மூலம் திராவிடர்களின் வீரத்தையும், ஆரியர்களின் சூழ்ச்சியையும் அவர் தனது கவிதை மொழியில் கட்டமைக்கிறார்.

13. பகுப்பாய்வு மற்றும் முடிவுகள்

கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் கவிதைகள் வெறும் இலக்கியப் பதிவுகள் மட்டுமல்ல, அவை ஒரு சமூகத்தின் அரசியல் மற்றும் தத்துவ மாற்றங்களின் ஆவணங்கள். அவரது 'கவிதை மழை' தொகுப்பை ஆராய்ந்ததில் பின்வரும் முக்கிய முடிவுகளை எட்ட முடிகிறது:

1. **இருமை நிலைகளின் பயன்பாடு**: கலைஞர் தனது கருத்தியலை நிலைநிறுத்த இருமை எதிர்வுகளை (Binary Oppositions) ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார். முடியாட்சி-குடியாட்சி, வளம்-வறுமை போன்ற முரண்பட்ட நிலைகளை ஒப்பிடுவதன் மூலம் நீதியை நிலைநாட்டுகிறார்.
2. **பகுத்தறிவும் சமூக நீதியும்**: ஆத்திகம் மற்றும் நாத்திகம் குறித்த அவரது வரையறைகள் வெறும் சடங்குகள் சார்ந்தது அல்ல; அவை 'ஏழையின் சிரிப்பு' மற்றும் 'சமூக நீதி' ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
3. **இயற்கை மற்றும் விடுதலை**: சிறைவாழ்வின் போது அவர் இயற்கையைத் தனது உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்பாகவும், விடுதலையின் குறியீடாகவும் மாற்றுகிறார்.
4. **புராண எதிர்ப்பு**: புராணக் கதாபாத்திரங்களை மறுவாசிப்பு செய்வதன் மூலம் திராவிட அடையாளத்தையும் பெருமிதத்தையும் கட்டமைக்கிறார்.
5. **சமகாலத் தொடர்பு**: 1936 முதல் 2004 வரை அவர் எழுதிய கவிதைகள் அனைத்தும் அந்தந்தக் காலத்தின் அரசியல் மாற்றங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை.

கவிதையில் வடிவம் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்தாலும், அதில் சமூகத்திற்கான உள்ளடக்கம் இல்லையெனில் அது நிலைத்து நிற்காது என்பதை கலைஞரின் படைப்புகள் நிரூபிக்கின்றன. "கவிதை எப்போதும் நம்முடன் வாழ்கிறது" என்ற அறிஞர்களின் கூற்றிற்கு ஏற்ப, கலைஞரின் கவிதைகள் இன்றும் சமூக மாற்றத்திற்கான உத்வேகத்தை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

14. மேற்கோள்கள் (MLA பாணி - ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது பல்வேறு தரவு ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கலைஞரின் கவிதைகள் குறித்த அடிப்படைத் தகவல்கள் 'கலைஞரின் கவிதை மழை' (சீதை பதிப்பகம், 2016) நூலிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. அவரது கவிதைப் பயணம் குறித்த புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் 1945 முதல் வெளிவந்த தொகுப்புகள் குறித்த செய்திகள் 'கலைஞரின் கவிதைகள்' (பாரதி பதிப்பகம்) மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலிருந்து திரட்டப்பட்டுள்ளன.

கட்டமைப்புவாதம் மற்றும் இருமை எதிர்வு குறித்த தத்துவார்த்த விளக்கங்களுக்கு சாசர் மற்றும் லெவி-ஸ்ட்ராஸ் ஆகியோரின் கோட்பாடுகளை விளக்கும் நவீன ஆய்வுகள் (Sridevi 2020; Nithianandham 2025) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விடுதலையின் குறியீடுகள் மற்றும் இயற்கை குறித்த பகுப்பாய்வு 'Reflections' என்னும் மொழிபெயர்ப்பு நூலை அடிப்படையாகக் கொண்ட 'A Literary Political Allegory' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையிலிருந்து பெறப்பட்டது.

மேலும், கலைஞரின் அரசியல் மற்றும் இலக்கிய வாழ்வு குறித்த வரலாற்றுத் தரவுகளுக்கு 'Tamil Oratory and the Dravidian Aesthetic' (Bate 2009) மற்றும் விக்கிப்பீடியா தரவுகள் துணைபுரிந்தன. பொருளாதார சமநிலை குறித்த கவிதை ஆய்வுகளுக்கு நடராசனின் 'கவிதையெனும் மொழி' (நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2008) ஒரு முக்கிய வழிகாட்டியாக அமைந்தது.

இறுதியாக, இக்கட்டுரை கலைஞரின் கவிதைகளை வெறும் இலக்கியமாகப் பார்க்காமல், அவற்றை ஒரு சமூக வரலாற்று ஆவணமாகவும், திராவிடக் கருத்தியலின் கலை வடிவமாகவும் நிறுவுகிறது. அவரது இருமை நிலைப் பகுப்பாய்வு தமிழ் கவிதை உலகிற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை அளித்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

மேற்கோள் பட்டியல் (Works Cited)

1. Bate, Bernard. *Tamil Oratory and the Dravidian Aesthetic: Democratic Practice in South India*. Columbia University Press, 2009.
2. Ezhilvalavan. "கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் கவிதைகளில் இருவகை நிலைகள்." கவிதை மழை ஆய்வுக் கட்டுரை, 2026.
3. Karunanidhi, Mu. *கலைஞரின் கவிதை மழை*. 3rd ed., Seethai Pathippagam, 2016.
4. Natarajan, Ti. Su. *கவிதையெனும் மொழி*. New Century Book House (P) Ltd., 2008.
5. Nithianandham, S., and P. Nagaraj. "A Literary Political Allegory: Metaphors of Captivity to Dravidian Identity, Consciousness and Tamil Cultural Assertion in Reflection by Muthamizh Arignar Kalaignar Dr. Muthuvel Karunanidhi." *International Journal of Creative Research Thoughts*, vol. 13, no. 7, 2025, pp. 2320-2882.
6. Sridevi, B. "Literary Personality Evident in Kalaignar M. Karunanidhi's Text Bibliography." *International Research Journal of Tamil*, vol. 2, no. 3, 2020, pp. 60-69.
7. Thiyagarajan, M. S. *நா. காமராசன் கவிதைகள் - ஒரு திறனாய்வு*. Thamizhcholai Pathippagam, 2016.